

תהלים (39)

תדרשוהו ימצא לכם, ואם תעזבוהו יעזוב אתכם, וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת, וללא כהן אמת וללא תורה. וישב בצור לו על ה' אלוקי ישראל ויבקשוהו וימצא להם". ובעתים ההם אין שלום וליוצא ולבא, כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות, וכותתו גוי וגוי ועיר בעיר, כי אלוקים הממם בכל צרה" עד כאן דברי הנביא. וראה אחי חלק גדול נתקיים בימינו. והגם כי עובדים אלוקים חיים, אבל יתר הדברים נפרצו מאוד בעו"ה, ועל כן בא עלינו כל המצוקות והתלאות. אכן, יש גם נחומים גדולים בדבריו, שנאמר: "וישב בצור לו" וכו'... וכעין מה שכתוב בתורה גם כן בפרשת ואתחנן: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלוקיך וכו'..." ואיתא במדרש שהוא קאי על זמן הגאולה. הרי אנו רואים בחוש שבזמן שיתקיים "וכותתו גוי בגוי ועיר בעיר הוכו..." תהיה אז התעוררות לתשובה ויקיים: "ויבקשוהו וימצא להם". ועוד סיים הנביא ואמר: "ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעולתכם", ורצה לומר, בעבור שיש הרבה שסרו מן הדרך אתם הנותרים צריכים להתחזק ולא לרפות ידיכם משום זה, וצריכים אתם לידע כי יש לכם שכר עבור זה. ואף שתמיד יש גם כן שכר למקיימי התורה, אבל כעת השכר הוא גדול ביותר. ואף שהנביא אמר זה לאסא, הרי זה שייך גם לעניינו, שצריך להתחזק בכל עוז להקים דת ה'. ובכך יהיה שכר לפעולתינו, בזה ובבא.

ספר "חפץ חיים תהלים"

וְסִלְחָתָהּ לְעֹנִי כִּי רַב הוּא (כה.יא)

לכאורה שהוא נותן טעם לפגם. ונראה לפרש על פי מה שפירש הרב אבן עזרה בפסוק (שמות לד. ט): "כי עם קשה עורף הוא" בשם רבינו מרינוס, אע"פ שעם קשה עורף עכ"ל. גם כן הכא כי רב הוא מלת כי אינה נתינת טעם אלא פירושה אף על פי שרב הוא.

ספר "שם משמעון"

כשאבי נושא אותי, אין צורך להביט אל הדרך

עֵינֵי תָמִיד אֶל ה' כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רָגְלִי (כה.טו)

בנוהג שבעולם מבאר הגאון רב שלמה פישר בספרו "בית ישי", אדם מהלך בדרך, צריך לתת את עיניו אל הדרך, שלא יפול במכשולות ופחתים, מה שאין כן תינוק הנישא בזרועותיו של אביו, אין עיניו אל הדרך, אלא אל אביו, כי הוא בטוח בהשגחתו ושמירתו של אביו. זו כוונת הכתוב: "עֵינֵי תָמִיד אֶל ה'", ולא אסתכל כלל על דרכי שלא אכשל כי בטוחני: "כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רָגְלִי"

ספר "כמוצא שלל רב תהלים"

חטאות נעורי ופִּשְׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר כְּחֶסֶדְךָ זָכָר לִי אֶתָּה לְמַעַן טוֹבָךָ ה' (כה.ז)

להבין על אומדו זכר לי אתה דתיבת "אֶתָּה" היא תפל בלי מלח, מאחר שדוד המלך הוא מדבר עמו כמובן מתחלת המזמור "לְדָוִד אֶלֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֲשָׁא וכו'", "הַדְרִיכֵנִי בְּאֶמְתְּךָ וכו'....זָכָר רַחֲמֶיךָ ה'" א"כ למה הוסיף כאן תיבת "אֶתָּה" שהיא יתירה לגמרי כי מה חסר הכתוב אם יאמר: "תִּזְכֹּר כְּחֶסֶדְךָ זָכָר לִי לְמַעַן טוֹבָךָ ה'". ויובן על פי מ"ש הרב מדרש האיתמרי וצ"ל וז"ל: שמעתי משם המפרשים דיש מדרש כשאדם מת יש ממונה שרואה אותו, אם הוא מנוקה מכל חטא רושם במצחו אותיות את"ה, וכשגיהגם רואה אותו בסימן זה אין קולטת אותו, ואם הוא רשע רושם במצחו אותיות את"ה ואז גיהגם קולטו. ע"כ שמעתי, ולא ידעתי טעם הסימן ואולי הוא כדרך תי"ו תמות וכו'. וזהו כונת דוד המלך באומרו "גם כי אלך בגיא צלמות", שהוא גיהגם "לא אירא רע" משום שאותיות את"ה רשומות "עמדי" עכ"ל. ובזה פירש הוא ז"ל הפסוק "ואתה ה' מגן בעדי כבודי ומרים ראש וכו'..." עכ"ל. ובזה אתי שפיר ג"כ הכא שדוד המלך היה מתחנן לה' שיכפרו לו על עוונותיו וז"ש לו חטאות נעורי ופִּשְׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר הכל והוא כחסדך ר"ל כפי מדת חסדך זכר לי רק מעשים טובים, כפירוש המצודות ז"ל וע"י שחטאות נעורי ופִּשְׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר רק תזכור לי מעשים טובים, אז בודאי שתכתוב על מצחי תיבת "את"ה", וממילא כשרואה המלך שרשום במצחי "את"ה" שמורה שאני מנוקה בכל חטא אז אין גיהגם קולטת אותי.

ספר "שם משמעון"

כָּל אֲרָחוֹת ה' חֶסֶד וְאֶמֶת לְנֶפְשִׁי כְּרִיתוֹ וְעֵדוּתִיו (כה.י)

באמת כאשר נתבונן במצב הזמן ובגודל מצוקותיו ותלאותיו, נראה כי נורא הוא מאוד. והנה ידוע לכל דהעיקר הראשון מן הי"ג עיקרים הוא, שהקב"ה בורא ומנהיג לכל הברואים. ועיקר זה הוא כתוב ומפורש בכל התורה כולה, מראשה עד סופה. ומי שיחשוב חס ושלום היפך זה, הוא כופר באלוקים חיים. וא"כ לכאורה פלא, מה זה עשה לנו אלוקים לנו? ! הן לא חשיד קודשא בריך הוא דעביד דינא בלא דינא. אבל כאשר נתבונן בהנהגתנו לעצמנו, בענין קיום התורה בכלל ובענין שמירת השבת בפרט, וכן בהנהגתינו עם בנינו, נמצא כי משפטיו אמת וצדיק וישר הוא. וכבר ניבא עזריהו בן עודד בימי אסא מלך יהודה על הדורות העתידיים בין לענין הנהגתם ובין לענין עונשם, ומזה ניקר מוסר לעניננו. אלו דברי הנביא (דברי הימים ה' טו. א-ו): "ועזריהו בן עודד היתה עליו רוח אלוקים ויצא לפני אסא ויאמר לו וכו'... ה' עמכם בהיותכם עמו, ואם

יוציא מִרְשֶׁת רִגְלִי (כה. טו)

אפשר לפרש ע"פ מה שכתבו חז"ל דאין השם שלם ואין הכסא שלם בגלות ונחסר ו"ה מהשם וא' מהכסא שהם אותיות הו"א החסרים מהשם והכסא, אז יוצא אותנו מרשת זו של סמא"ל וכל גונדא דיליה ויושלם שמו וכסאו בעולם בעגלא ובזמן קריב ויבא הגואל ויבנה בית המקדש ותחזור השכינה לציון אמן.

ספר "שם משמעון"

צָרוֹת לְבָבִי הִתְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי (כה. יז)

מה טעם אנו סובלים כעת צרות רבות כל כך? הדבר יבואר במשל. בנוהג שבעולם שכש אחד מנהל עסק, הוא מקיף לקונים לזמן קבוע וידוע מראש. אבל היאך הוא המנהג אם הסוחר רוצה לסגור ולחסל את עסקו? הרי אז, כשאחד מלקוחותיו ירצה לקנות בהקפה, יאמר לו הסוחר: אתא רחימאי כל זמן שניהלתי את העסק, נתתי בהקפה. אך עתה, שאני עומד לסגור את העסק, איני יכול להקיף. ולא עוד, אלא שאני מחזר וגובה את החובות הישנים. כך הדבר בענייננו. הן רבונו של עולם כבר עומד לסגור את העסק (ביאת המשיח למ"ד שמצוות בטילות לעתיד לבא). ועל כן אין הוא מקיף. אדרבא, הוא גובה גם את החובות הישנים ומחזר עליהם.

ספר "חפץ חיים תהלים"

רְאֵה עֲנִי וְעֲמְלִי וְשֵׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי (כה. יח)

יתפרש הפסוק על פי מה שכתב רב אחד הובא להרב פי המדבר ז"ל שהאריך והעלה דשני דברים אלו אירעו לאבותינו במצרים, עניות וגלות, ועוד כתב דשני הדברים מכפרים, או עניות או גלות, שעל ידי העניות עולים מגיהנם ועוד הגלות כמ"ש ז"ל דאברהם אבינו בחר לו הגלות לבניו כדי שלא ילכו לגהינם, וזהו שאמר הכתוב: **"וירא את עניינו"** זה עניות ממון, **"ואת עמלנו ואת לחצנו"** על הגלות וקושי השעבוד עכ"ל. ובזה אפשר שזה שאמר הכתוב: **"ראה עניי ועמלי"**, דמלת עניי זה עניות ממון, ועמלי הוא הגלות כדי שאז **"ושא לכל חטאתי"** ולא אבוא לגיהנם, והטעם כי ע"י ב' דברים אלו העניות והגלות מכפרים העוונות ועולין מגיהנם כנזכר.

ספר "שם משמעון"

רְאֵה עֲנִי וְעֲמְלִי וְשֵׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי (כה. יח)

אפשר לומר במאי דאמרו חז"ל: יכולני לפטור את כל העולם מן הדין של גהינם מכח העניות, דמעביר אדם על דעת קונו. א"כ ע"י העניות אדם ניצול מדינה של גהינם. וז"ש **"רְאֵה עֲנִי וְעֲמְלִי"**, וממילא **"ושא לכל חטאתי"** ופטור אותי מדינה של גהינם כאמור.

ספר "שם משמעון"

הלכה: המסופק אם בירך

בכל ברכות הנהנין אם מסופק אם בירך, אינו רשאי לברך בין ברכה ראשונה ובין בברכה אחרונה לפי שהם

מדרבנן וכל ספק דרבנן להקל, חוץ מאכילת לחם שאם אכל ושבע ומסופק אם בירך, חייב לברך היות וברכת המזון היא דאורייתא, וספיקא דאורייתא לחומרא. ולכן האוכל עוגות בשיעור קביעות סעודה, ושבע באכילתו ומסופק אם בירך ברכת המזון צריך לחזור ולברך, היות וברכתו דאורייתא. **ספר "הליכות ברכות" רב אופיר מלכא**

פתגם: קשה להשפיע על מה שאנחנו רואים אצל האחד קל יותר להשפיע ולשנות את מה שהאחר רואה אצלנו.
ספר "שמחלה"

חקירה: כל דליאת בשליחות ליתא בתנאי

כי דין תנאי תלוי בדין שליחות, או שדין שליחות מוכיח שהאדם שולט על החלות, בעלים, חלות מכח האדם, וצריך לשלוט על החלות כדי להטיל תנאי. (קובץ הערות עו: משום שצריך כח האדם, עיון במלחמות)
ספר "קובץ יסודות וחקירות"

סיפור: בדרכי אברהם אבינו

עם הארץ שנתעשר ונעשה נכבד, היה לו בת שהגיעה לפרקים ועמדה בשידוכים. הציעו לו השדכנים כל מיני חתנים, ביניהם יהודים פשוטים, חייטים וסנדלרים וכיוצא בהם, אך דחה את כולם. שאלו אותו: מה ראית, שאינך רוצה חייטים, וסנדלרים? השיב בתמימות: הרי למדנו בפרשת השבוע, שגם אברהם אבינו סירב לקחת מחוט ועד נעל.
ספר "חד וחלק" חלק ב'

שבת שלום

יוצא לאור לרפואה שלימה, ברוך יואל שמעון ישראל בן פנינה, ראובן ישי בן מרצדס, הדסה אסתר בת רחל בחלא קטי, פטריק יהודה בן גלדיס קאמונה, אברהם רפאל בן רבקה, מאיר חיים בן גבי זווירה, ראובן בן איזא, ויקטוריה שושנה בת ג'ויס חנה, רפאל יהודה בן מלכה, שלמה בן מרים, אבישי יוסף בן שרה לאה, אוריאל נסים בן שלמה, אלחנן בן חנה אנושקה, מרים בת עזיזא, חנה בת רחל, דוד בן מרים, יעל בת כמונה, ישראל יצחק בן ציפורה, עמנואל בן סוזן אזיזה. **שלום בית:** גיולה חיה בת סופי לבנה ואילן יהודה יצחק בן סנדרה סולאנג'. **זיווג הגון:** יוני מאיר משה בן אסתר, אילן אלי אהרן בן אסתר, קלואי אורה בת סופי לבנה, לולה לאה בת סופי לבנה, לאה בת רבקה, אלודי רחל מלכה בת חשמה, יוסף גבריאל בן רבקה, מרים בת רבקה. **הצלחה רבה:** נתן בן רבקה, לחנה בת אסתר וליונתן מרדכי בן שמחה ברכה זרע של קיימא ללבנה מלכה בת עזיזא וליאור עמיחי מרדכי בן גיזיל לאוני. **לעילוי נשמת:** ראובן בן חנינה, ג'ינט מסעודה בת ג'ולי יעל, שלמה בן מחה, מסעודה בת בלח, יוסף בן מייכה. מוריס משה בן מרי מרים. משה בן מזל פורטונה. אמיל חיים בן עזו עזיזה, אליהו בן מרים, ניסים חי הוברט בן ג'ולי, ליליאן רוזה בת אוטה נג'מה, דוד בן מרים, פליקס סעידו בן אטו מסעודה. אפרת רחל בת אסתייה כוכבה, אברהם בן אליעזר, מלכה אנרייט מרוזקה.

יוסף גרמון כולל עקס לע בען
לכל עניני הדף נא לפנות במייל ל:
germon73@hotmail.fr
ניתן למצוא את העלון
www.kollel-aixlesbains.fr

